

fremme den gensidige tillid mellem medlemsstaterne er det absolut nødvendigt, at det klart præciseres, at ansvaret påhviler oprindelseslandet; for effektivt at sikre den frie udveksling af tjenesteydelser og for at skabe retssikkerhed for tjenesteyderne og -modtagerne bør informations-samfundstjenester principielt være underlagt retssystemet i den medlemsstat, hvor tjenesteyderen er etableret.

- (23) Dette direktiv har hverken til formål at opstille yderligere internationale privatretlige regler om lovkonflikter eller at berøre retternes kompetence; bestemmelser om lovvalg i den internationale privatret indskrænker ikke adgangen til at levere informationssamfundstjenester som fastsat i dette direktiv.
- (24) I forbindelse med dette direktiv er det trods for princippet om kontrol ved kilden af informationssamfundstjenester tilladt, at medlemsstaterne under de omstændigheder, der er fastlagt i dette direktiv, iværksætter foranstaltninger til begrænsning af den frie bevægelighed for informationssamfundstjenester.
- (25) Nationale domstole, herunder civile domstole, der behandler privatretlige tvister, kan træffe foranstaltninger med henblik på at fravige adgangen til at levere informationssamfundstjenester i overensstemmelse med dette direktiv.
- (26) Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med betingelserne i dette direktiv anvende deres nationale strafferet og strafferetspleje, når de træffer efterforskningsforanstaltninger og andre foranstaltninger, der er nødvendige for afsløring og retsforfølgning af lovovertrædelser, uden at det er nødvendigt at meddele Kommissionen disse foranstaltninger.
- (27) Nærværende direktiv bidrager sammen med Europa-Parlamentets og Rådets kommende direktiv om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne til at etablere en retlig ramme for onlinelivering af finansielle tjenesteydelser; nærværende direktiv foregriber ikke fremtidige initiativer inden for finansielle tjenesteydelser navnlig med hensyn til harmonisering af adfældsregler på området; medlemsstaternes mulighed ifølge

nærværende direktiv for under visse omstændigheder at indskrænke adgangen til at levere informationssamfundstjenester for at beskytte forbrugerne dækker også foranstaltninger vedrørende finansielle tjenesteydelser, navnlig foranstaltninger der tager sigte på at beskytte investorer.

- (28) Medlemsstaternes forpligtelse til ikke at underlægge adgangen til aktiviteten »leverandør af informationssamfundstjenester« krav om forudgående godkendelse gælder ikke posttjenester, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet²⁴⁾, og som består i fysisk levering af en udskrift af en elektronisk postmeddelelse, og berører ikke frivillige godkendelsesordninger især for ydere af signaturcertifikationer.
- (29) Kommerciel kommunikation er af afgørende betydning for finansieringen af informationssamfundstjenester og for udviklingen af et stort udbud af nye gratis tjenester; af hensyn til forbrugerne og god forretningsskik skal kommerciel kommunikation, herunder rabatter, tilbud og salgsfremmende konkurrencer eller spil, overholde en række krav om gennemsækelighed; disse krav berører ikke direktiv 97/7/EF; nærværende direktiv berører ikke gældende direktiver om kommerciel kommunikation, navnlig direktiv 98/43/EF.
- (30) Fremsendelse af uopfordret kommerciel kommunikation via elektronisk post kan være uønsket af forbrugerne og leverandørerne af informationssamfundstjenester og kan være en hindring for; at interaktive netværk kan være velfungerende; spørgsmålet om modtagerens samtykke i visse tilfælde af uopfordret kommerciel kommunikation behandles ikke i dette direktiv, men er allerede behandlet, især i direktiv 97/7/EF og 97/66/EF; i medlemsstater, som tillader uopfordret kommerciel kommunikation via elektronisk post, bør industriens passende filtreringsinitiativer (industry filtering initiatives) fremmes og lettes; derudover er det nød-